

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/101/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010740
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2317010740.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci obžalovaného V. W. pre prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektrických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 15.5.2019 sp. zn. 2T/160/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.5.2020 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku súd zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný:

V. W., nar. XX.XX.XXXX v O., bytom M., X. XXXX/XX, na slobode, odsudzuje:

Podľa § 219 ods. 1, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T 114/2015 zo dňa 09.12.2015, právoplatný 02.06.2016, čo sa týka trestu, ktorý mu bol uložený za skutky uvedené v bode 1 až 3 predmetného rozsudku, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 15.5.2019 sp. zn. 2T/160/2017, bol obžalovaný V. W. uznaný za vinného z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektrických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr.zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona

Okresný súd o treste obžalovanému rozhodol takto:

„Obžalovaný sa odsudzuje podľa § 219 ods. 1, § 37 písm. h,/m, § 38 ods. 2,4, § 42 ods. 1, § 53 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest domáceho väzenia vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 53 ods. 2 Tr. zák. počas výkonu trestu domáceho väzenia je obžalovaný povinný sa zdržiavať na adrese M., ul. X. XXXX/XX v rodinnom dome ako aj v priestoroch k nemu patriacich, vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, ktorého vlastníkmi sú X. W., nar. XX.XX.XXXX a W. W., nar. XX.XX.XXXX, každý kalendárny deň v čase a to od 15.00 hod. do 04.00 hod. nasledujúceho dňa, viesť riadny život a podrobiť sa nariadenej kontrole technickými prostriedkami.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T 114/2015 zo dňa 09.12.2015, právoplatný 02.06.2016, čo sa týka trestu, ktorý mu bol uložený za

skutky uvedené v bode 1 až 3 predmetného rozsudku, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa ukladá obž. povinnosť uhradiť spôsobenú škodu poškodenej W. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., I. XX/XX vo výške 300,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodená W. Z. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.“

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta a to proti výroku o treste, ktoré odôvodnil tým, že (citácia):

„S vyššie uvedeným rozhodnutím súdu vo výroku o treste, konkrétne s uložením trestu domáceho väzenia, sa nestotožňujem. Ukladanie trestu odňatia slobody je v súčasnosti v rámci uplatňovania tzv. restoratívnej justície chápané ako posledný možný prostriedok, ktorý má byť aplikovaný v prípadoch, kedy s ohľadom na závažnosť spáchaného trestného činu či vzhľadom k osobe páchatel'a nie je vhodné uplatniť iný druh trestu. Dĺžka trvania alternatívnej sankcie však musí byť priamo úmerná trestnému činu a dĺžke trestu odňatia slobody, ktorý by bol inak za trestný čin uložený. Zároveň u odsúdenej osoby musia byť reálne predpoklady, že vyhovie stanoveným podmienkam. Vychádzajúc z uvedeného sa nie je možné stotožniť so záverom súdu o dostatočnosti trestu domáceho väzenia v trvaní 20 mesiacov, a to v prvom rade vzhľadom na skutočnosť, že prvostupňový súd ukladal súhrnný trest, pričom s prihliadnutím na 2 priťažujúce okolnosti (spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený) upravil dolnú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného (§ 219 ods. 1 Trestného zákona) zvýšením o jednu tretinu a pri ukladaní výšky samotného trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby, t.j. 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov. Trest domáceho väzenia je zakotvený ako trest samostatný v § 32 Trestného zákona, hneď za trestom odňatia slobody. Z jeho hierarchického postavenia (hneď za trestom odňatia slobody) možno usudzovať, že trest domáceho väzenia sa mal stať významnou alternatívou k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Podmienky aplikácie trestu domáceho väzenia vrátane niektorých aspektov súvisiacich s jeho obsahom a výkonom upravuje § 53 Trestného zákona. Zákonné predpoklady aplikácie tohto druhu trestu sú veľmi stručne upravené v ods. 1 predmetného ustanovenia: „Trest domáceho väzenia až na jeden rok môže súd uložiť páchatel'ovi prečinu“. Možno konštatovať, že rozšírenie druhov trestov o trest domáceho väzenia bol správnym krokom, keďže ide o trest, ktorý v sebe kumuluje viacero pozitív, či už z pohľadu osoby odsúdeného ako aj záujmov štátu, spoločnosti. Pri jeho výkone absentujú najmä negatívne javy, ktoré sú spájané s trestom odňatia slobody (narušenie rodinných a spoločenských väzieb, izolácia od pracovného prostredia, hrozba osvojenia si ďalších kriminálnych návykov), čím sa uľahčuje znovuzačlenenie odsúdeného do spoločnosti po výkone trestu. Z hľadiska záujmov štátu je dôležitá tiež úspora verejných financií (v dlhodobom horizonte), ako aj miesta v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody, čo je pri súčasnom stave obsadenosti týchto zariadení nevyhnutné. Z tohto pohľadu možno jednoznačne oceniť, že prvostupňové súdy čoraz častejšie pristupujú k ukladaniu alternatívnych trestov, avšak v danom konkrétnom prípade pri prihliadnutí na osobu obžalovaného je veľmi dôležitý fakt, že sa nejedná o tzv. prvopáchatel'a, ale ide o recidivistu, ktorý bol doposiaľ 16-krát súdne trestaný (pred spáchaním predmetného skutku 14-krát), a to za rôznu, prevažne však za majetkovú trestnú činnosť. Obžalovaný bol naposledy odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT 250/2016 zo dňa 25.11.2016, za prečin marenia výkon úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za ktorý mu bol okrem iného uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom tento trest vykonal dňa 17.11.2017. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MVSR vyplýva, že obžalovaný bol pred spáchaním predmetného skutku 5-krát postihnutý za priestupok. Z dikcie ustanovenia § 53 ods. 1 Trestného zákona nevyplýva, ktoré ďalšie kritériá alebo okolnosti by mal súd zvážiť, aby namiesto nepodmienečného trestu odňatia slobody mohol uložiť trest domáceho väzenia. Tunajšia prokuratúra je však toho názoru, že súd pri svojom rozhodovaní musí posúdiť aj ďalšie skutočnosti, ako napr. povahu spáchaného činu, okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosť nápravy, aby dospel k záveru, že takéto rozhodnutie je postačujúce a nie je potrebné uložiť trest odňatia slobody. Vychádzajúc z osobného profilu obžalovaného, predovšetkým vzhľadom na jeho predchádzajúci život, je potrebné konštatovať, že sa jedná o osobu opakovane sa dopúšťajúcu rôznej, prevažne majetkovej trestnej činnosti, a preto v nadväznosti na uvedené možno v rámci hodnotenia osoby páchatel'a vyvodiť jednoznačné závery, pokiaľ ide o jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti, jeho vzťah k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možnosti jeho nápravy a podobne. Súd prvého stupňa preto podľa názoru tunajšej prokuratúry nepostupoval zákonne súladným spôsobom, keď obžalovanému uložil trest domáceho väzenia v trvaní 20 mesiacov (s príslušnými obmedzeniami), nakoľko takýto trest vzhľadom na samotnú osobu obžalovaného nie je možné považovať za dostatočný a primeraný

pokiaľ ide o osobu obžalovaného V. W.. Okrem vyššie uvedeného uloženie takéhoto druhu trestu (alternatívny trest domáceho väzenia) sa podľa môjho názoru minie účinku naplnenia základného účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Trestného zákona, ktorým je ochrana spoločnosti. Vzhľadom k osobe obžalovaného a ku skutočnosti, že v minulosti už bol opakovane odsúdený za majetkovú trestnú činnosť na nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom je zrejmé, že uvedený trest nenaplnil požiadavku tzv. individuálnej prevencie vo vzťahu k obžalovanému, nemožno predpokladať, že v danom prípade tomu bude inak. Takisto odsúdenie páchatel'a, ktorý je recidivista, na trest domáceho väzenia, nemožno považovať za dostačujúce ani vo vzťahu k pôsobeniu trestu smerom k ostatným členom spoločnosti tak, aby jednoznačne vnímali, že za porušenie spoločenských pravidiel (chránených Trestným zákonom), budú spravodlivo a primerane potrestaní, a teda uložením trestu domáceho väzenia nedôjde ani k naplneniu tzv. generálnej prevencie trestu. Z vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Galante č. k. 2T/160/2017-232 zo dňa 15.05.2019 v napadnutej časti a obžalovanému uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na zvýšenej spodnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.“

Na verejnom zasadnutí nariadenom na rozhodnutie o podanom odvolaní, zotrval prokurátor na podanom odvolaní, obžalovaný navrhol zamietnuť podané odvolanie.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že vo vzťahu k odvolaniu prokurátora nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku

podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Prokurátor podal odvolanie ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote. Prokurátor podal odvolanie proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania obžalovaného smerujúce len čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

Pri ukladaní trestu sa okresný súd dôsledne neriadil príslušnými ustanoveniami zákona. K dôvodu, prečo ukladal obžalovanému alternatívny trest uviedol, že zohľadnil odstup obdobia od spáchania prejednávaneho skutku do okamihu vyhlásenia rozsudku a to, že obžalovaný bol poslednýkrát súdne trestaný dňa 25.11.2016.

Tak ako správne uviedol prokurátor vo svojom odvolaní, okresný súd však nezohľadnil samotnú osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 16 krát súdne trestaný, z toho 14 krát pred spáchaním predmetného skutku. Okresný súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný bol naposledy trestaný 25.11.2016, avšak opomenul skutočnosť, že ostatný trest odňatia slobody vykonal 17.11.2017 a tiež skutočnosť, že po spáchaní prejednávanej trestnej činnosti bol ešte dvakrát súdne trestaný. Okresný súd potom tieto okolnosti ani žiadnym spôsobom nepremietol do úvah o ukladaní trestu. Nezohľadnil tak všetky zásady pre ukládanie trestu uvedené v ustanovení § 34 Trestného zákona. Okresný súd pochybil, keď ukladal trest alternatívny, pretože podmienky na takýto postup neboli splnené.

Odvolacia námietka prokurátora je plne dôvodná, odvolací súd konštatuje, že je možné sa s odôvodnením podaného odvolania v plnom rozsahu stotožniť a na úvahy prokuratúry, bez potreby ich opakovania, poukázať.

Krajský súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, pri zohľadnení prirážajúcich okolností že spáchal viac trestných činov a že už bol za trestný čin v minulosti odsúdený.

Z hľadiska povahy a závažnosti trestného činu je potrebné konštatovať, že obžalovaný sa opätovne dopustil rovnakého druhu úmyselnej trestnej činnosti, za aký bol už opakovane odsúdený. Čo sa týka osobných, rodinných, majetkových pomerov obžalovaného, krajský súd nezistil žiadne také okolnosti existujúce v dobe rozhodovania o uloženom treste, ktoré by odôvodňovali ukládanie trestu alternatívneho, prípadne, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Je predpoklad, že len uloženie nepodmienečného trestu v takejto výmere dostatočným spôsobom splní účel tak individuálnej ako aj generálnej prevencie. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal predmetný trestný čin skôr, ako bol vyhlásený iný odsudzujúci rozsudok (Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T 114/2015 zo dňa 09.12.2015, právoplatný 02.06.2016), bolo potrebné ukladať trest súhrnný, za súčasného zrušenia výroku o treste uvedeného rozsudku vo vzťahu k trestu za skutky pod bodmi 1 až 3 predmetného rozhodnutia.

Takýto trest u obžalovaného z pohľadu odvolacieho súdu je trestom primeraným a zákonným, a to najmä s ohľadom na osobu obžalovaného je tak viacnásobným recidivistom, ktorý sa trestnej činnosti dopúšťa opakovane napriek tomu, že mu boli ukladané tak podmienečné, ako aj alternatívne tresty a bol odsúdený aj k nepodmienečnému trestu odňatia slobody.

Krajský súd rozhodol aj o spôsobe výkonu tohto trestu, obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.